

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5843/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים מיום
15.07.2014 בתפ"ח 10074-07-12 שניתן על ידי כבוד
השופטים צ' סגל, מ' יועד הכהן ובי' צ' גרינברגר

תאריך הישיבה: י"ט בחשון התשע"ז (20.11.2016)

בשם המערער: עו"ד עאטף פרחאת

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

פסק-דין

המערער הורשע בשני אישומים של ביצוע עבירות מין כלפי קטין בהיותו בן שמונה עד תשע שנים. כמו כן נידון המערער למספר עונשים – מאסר בפועל למשך 15 שנה בקיזוז ימי מעצרו, מאסרים מותנים ופיצוי. הסניגור הגיש ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. שמענו את טענות הצדדים ביחס להכרעת הדין. אכן הסניגור העלה מספר טענות משפטיות, אך מבלי להביע עמדה נחרצת לגביהן, נראה כי במבחן היישום הקונקרטי לא נפלה כל טעות. בית משפט קמא כתב פסק דין מפורט ומנומק מההיבט המשפטי ומההיבט העובדתי. כאמור, אף אם סוגיה זו או אחרת עשויה להעלות עניין משפטי, התרשמנו כי לא תהיה לכך נפקות במקרה זה. לאחר סיום

שמיעת טענות שני הצדדים, הצגנו את התרשמותנו האמורה לסניגור ואף הוצע להתרכז בערעור על גזר הדין. הסניגור ביקש הפסקה, שוחח עם מרשו והודיע כי איננו עומד עוד על הכרעת הדין. בהתאם, הערעור על הכרעת הדין נדחה.

באשר לעונש, העניין מורכב יותר. באת כוח המדינה היטיבה לציין נקודות אשר מבססות את הצורך בהטלת עונש חמור במקרה זה. הסניגור התייחס למכלול, לרבות היות מרשו גבר בן כ-60 שנה. כן יש לקחת בחשבון כי הוא עבר עבירות נוספות בהן הורשע. סיכומו של דבר, אנו מצטרפים לפסיקה המושרשת של עבירות מין נגד קטינים. צו השעה הוא החמרה. לצד זאת, אין לבית משפט אלא לשאוף לתוצאה שתואמת את נסיבות המקרה. עיקרון מנחה לפי סעיף 113 לחוק העונשין הוא עיקרון ההלימה. לאמור, יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו ולא רק על פי כותרת העבירה. יש לתת את הדעת לזהות הנפגע, הפגיעה בו, העבירות שבוצעו, תדירותן והתקופה בה נעברו, וטיב הקשר בין הנאשם לבין הנפגע. בראייה זו של הדברים, סבורים אנו כי יש לגזור על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת, אך לאו דווקא את מלוא התקופה שבית משפט קמא קבע. נראה לנו כי התערבות מסוימת, ולא מעבר לכך, תביא לכך שהעונש יעמוד במיקום הנכון ברצף עבירות חמורות מעין אלו.

סוף דבר – הערעור על גזר הדין מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל יעמוד על 13 שנה וחצי תחת התקופה שנקבעה. יתר ההוראות בעניין המאסרים על תנאי והפיצוי בתוקף.

ניתן היום, י"ט בחשוון התשע"ז (20.11.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט